

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ק"י ע"ב

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"י ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

הֵימָּן רָאָה וַיֵּנֶס (תהלים קיד ג), וְאִי לָא, לָא הָווּ נִפְקִין יִשְׂרָאֵל מִן יָמָא, וְאִיהוּ קִבִּיל עוֹנְשִׁיהָ בְּאֵלֵין עֲשָׂרָה הַרְוֵגֵי מַלְכוּת, דְּהָווּ עֲתִידִין לְמִיפָק מִיָּנִיָּה עֲשָׂרָה שְׁבָטִין, וּבְגִין דָּא הָווּ עֲשָׂרָה הַרְוֵגֵי מַלְכוּת כְּגֻוְנָא דְעֲשָׂרָה שְׁבָטִין דְּהָווּ עֲתִידִין לְמִיפָק מִיָּנִיָּה, וְהָווּ חֲשָׁבִין חֲבָרִיא דְעֲשָׂרָה בְּנֵי יַעֲקֹב הָווּ.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ, וּמִי גַרַם שְׁנַזְרְקוּ לְשָׁם? אָמַר לוֹ, דְּמוֹת אָבִיו שְׁהַזְדַּמְנָה אֵלָיו, שְׁהִיתָה בְּדִמוֹתוֹ שֶׁל אָדָם הָרָאשׁוֹן, זֶה גַרַם שְׁנַזְרְקוּ לָהֶן, וְנִעַץ צְפָרְנָיו בְּקֶרֶקַע וְהִכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ, וְלֹא נִזְרְקוּ (באותה הזונה, שאם לא שנראתה לו דמות אביו, לא היו נזרקות כך, ודמות אביו גרמה שאותה הטפה וינס ויצא החוצה, ולא בעברה, ובשכר וינס) (בזונה הזו. שאם היה זורק אותן בזונה הזו, היו ישראל טובעים בים. ולא לחנם בארוה הקדמונים, בשכר וינס) - הֵימָּן רָאָה וַיֵּנֶס, וְאִם לָא, לָא הָיוּ יוֹצְאִים יִשְׂרָאֵל מִן הָיִם, וְהָיוּ קִבִּיל עוֹנְשׁוֹ בְּאֵלֵין עֲשָׂרָה הַרְוֵגֵי הַמַּלְכוּת, שְׁהָיוּ עֲתִידִים לְצֵאת מִמֶּנּוּ עֲשָׂרָה שְׁבָטִים, וּמִשּׁוֹם זֶה הָיוּ עֲשָׂרָה הַרְוֵגֵי מַלְכוּת כְּמוֹ שֶׁעֲשִׂרֶת הַשְּׁבָטִים שְׁהָיוּ עֲתִידִים לְצֵאת מִמֶּנּוּ, וְהָיוּ חוֹשְׁבִים חֲבָרִים שֶׁעֲשָׂרָה בְּנֵי יַעֲקֹב הָיוּ.

אָמַר לִיה אִם כֵּן מָאן יְהִיב רָזָא דָּא בְּשֵׁת, (אמר ליה נשמתהון דצדיקיא אתבריא קדם דאתברי עלמא כמה דאוקמוה קדמאין), (נ'א כמ'ש בראשית, אין ראשית אלא נשמה, וכו' עי' לקמן קיב ע'א), אָמַר לִיה בְּגִין דָּא אָמַר קָרָא (ישעיה מו י) מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וּבְגִין דָּא שֵׁת אִיהוּ סִימָא דְאַתְוֹן, וּמִינֵיהּ אֲשַׁתְמוּדְעָאן רִישָׁא דְאַתְוֹן דְּאִיהוּ א'ב בָּא'ת ב'ש, וְעוֹד שֵׁת, ש' דִּילִיה אֵינוֹן תִּלְת עֲנִפִי אֵילָנָא לְעִילָא, וְאִיהִי שְׂרָשׁ לְתַתָּא, וְאַחֲזִי בְּהוֹן תִּלְת גִּלְגּוּלִין לְעִילָא, וְתִלְת לְתַתָּא.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, מִי נָתַן סוֹד זֶה בְּשֵׁת? (אמר לו, נשמות הצדיקים נבראו קדם שנברא העולם, כמו שבארוה הראשונים) (כמ'ש בראשית, אין ראשית אלא נשמה, וכו' עי' לקמן קיב ע'א). אָמַר לוֹ, בְּגִלְל זֶה אָמַר הַכְּתוּב מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וּמִשּׁוּם זֶה ש'ת הוא סיום האותיות, ומהם נודעים ראש האותיות שהוא א'ב בָּא'ת ב'ש, וְעוֹד שֵׁת, ה'ש' שָׁלוֹם הֵם שְׁלֹשֶׁת עֲנִפִי הָאֵילָן לְמַעְלָה, וְהִיא הַשְּׂרָשׁ לְמַטָּה, וְהִרְאָה בָּהֶם שְׁלֹשָׁה גִלְגּוּלִים לְמַעְלָה וּשְׁלֹשָׁה לְמַטָּה.

טקסט התיקונים

ת' תַּפְאָרֶת גש' [שָׁלוֹם, כָּלִיל שִׁית סְטָרִין, וְדָא דְרָגָא דְמִשָּׁה, כָּלִיל תִּלְת אַבְהֵן וְתִלְת דְּרָגִין תַּחֲוִתֵּיהּ, וְאֵינוֹן גִּלְגּוּלָא דְאָדָם, שֵׁת אָנוּשׁ הָכֵל, נַח שֵׁם יָפֶת, וּמִשָּׁת וְאָנוּשׁ אֲתִיחֶסוּ כָּל דְּרִין, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית ד כו) אֶז הוֹחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו'ה, אֶז הָהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (שמות ב י) (כי מן המים משיתהו), אֶז הוֹחַל לְמִיתִי בְּגִלְגּוּלָא, הָהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (שם טו א) אֶז יִשִּׁיר מִשָּׁה.

ת' תפארת (ש') שלום, כולל ששה צדדים, וזו דרגת משה, כולל שלשה אבות, ושלש דרגות תחתיהן, והם הגלגול של אדם, שת אנוש הכל נח שם יפת, ומשת ואנוש התייחסו כל הדורות, זהו שכתוב אז הוחל לקרא בשם יהו"ה, אז, אותו שנאמר בו (כי מן המים משיתהו), אז הוחל לבא בגלגול אותו שנאמר בו אז ישיר משה.

טקסט התיקונים

ובגין דא שת מתמן הושתת עלמא, ובגין דא כי שת לי אלהי"ם זרע אחר תחת הכל, (בראשית ד כה) דאתמר ביה בשגם זה הכל, ואיוב עליה אמר (איוב לח לו) מי שת בטוחות חכמה, חכמה מי"ם עליונים, מתמן אתמשה, ובגין דא כי מן המים משיתהו, ש תלת אבהן, ודא מ"ש מן משה, ה' שכינתא תתאה, הכל ה' ל"ב.

תרגום לעברית

ומשום זה שת, משם השתת העולם, ומשום זה כי שת לי אלהי"ם זרע אחר תחת הכל, שנאמר בו בשגם זה הכל, ואיוב אמר עליו מי שת בטוחות חכמה. חכמה - מי"ם עליונים, משם נמשה, ומשום זה כי מן המים משיתהו, ש שלשת האבות, וזה מ"ש מן משה, ה' שכינה התחתונה, הכל ה' ל"ב.

טקסט התיקונים

וכפל שמייה תרין זמנין משה משה (שמות ג ד), לאחדא בתרין ההי"ן ה' עלאה ה' תתאה, ולאחדא בתלת ענפין ובתלת שרשין דאינון שית, תרי זמנין מ"ה ממשה איהו אחזי רזא (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו, דבתלת אבהן אתלבש מ"ה דלעילא, ובתלת דרגין דלתתא מ"ה דלתתא, ומשה כליל תריןיהו, איהו מרכבתא שלימתא עלאה ותתאה, כגוונא דא ש מן משה תלת אבהן, דאתמר בה (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין ופני שור ופני נשר כו', מ"ה דמשה ודמות פניהם פני אד"ם, ובגין דאיהו מרכבה לעילא ותתא, אמר (שמות ג יג) ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם, אדהכי הא

רבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר חברי קאתו, אמר להו רבי שמעון במאי עסקיתו, אמרו ליה שמענא בך ואתינא לגבך, דשאלנא עלך לכל חבריך ולא אשכחנא מאן דאודע לן מינך, עד דאערענא ברבי יוסי ורבי אלעאי ורבי אלעזר דהו מתעסקין ברזא דהכל בכל גלגולין דיליה.

תרגום לעברית

וכפל שמו פעמים משה משה, לאחז בשני ההי"ן, הה' העליונה והה' התחתונה, ולאחז בשלשה ענפים ובשלשה שרשים שהם שש, פעמים מ' ה' ממשה, הוא מראה הסוד מה שמו מה שם בנו, שבשלשת האבות התלבש מ' ה' שלמעלה, ומשלש הדרגות שלמטה מ' ה' שלמטה, ומשה כולל את שניהם, הוא מרכבה שלמה עליונה ותחתונה, כמו זה ש מן משה, שלשת האבות, שנאמר בה ופני אריה אל הימין ופני שור ופני נשר כו', מ' ה' של משה ודמות פניהם פני אד"ם, ומשום שהוא מרכבה למעלה ולמטה, אמר ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם. בינתים הרי רבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר החברים באו. אמר להם רבי שמעון: במה עסקתם? אמרו לו: שמענו עליך וכאנו אליה, ששאלו עליך את כל החברים ולא מצאנו מי שמודיע לנו עליך, עד שפגשנו את רבי יוסי ורבי אלעאי ורבי אלעזר שהיו מתעסקים בסוד של הכל בכל גלגוליו.

טקסט התיקונים

אמר רבי שמעון ודאי עובדא דצדיקיא לעילא תליא, ותמן אשתמודע כלא, ואתערוותא דלתתא גרים אתערוותא דלעילא, בודאי רזא דגלגולא באתר חד איהו, וכל גלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין ונחתין, וגלגל חד איהו קבוע באמצעיתא בינייהו, ואיהו לא מתנענעא הכא והכא.

אמר רבי שמעון: ודאי שמעשה הצדיקים תלוי למעלה, ושם הכל נודע, והתעוררות
שלמטה גורמת להתעוררות שלמעלה, בודאי שסוד הגלגול הוא במקום אחד, וכל
הגלגולים הם כמו הגלגלים שעולים ויורדים, וגלגל אחד הוא קבוע באמצע ביניהם,
והוא לא מתנענע לכאן ולכאן.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קי"א ע"א) ◆

טקסט התיקונים

ורזא דמלה הא אוקמוה, (קהלת א ד) דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת, דאיהי
קביעא ביניהו (כגוונא דא, נפש איהו בקביעו דגופא, ורוחא סלקא ונחתא בגופא
ומתפשטא בכל ורידי דלבא, כבר אמרנא דגלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין
ונחתין בגלגול חד), כגוונא דא נפש איהי בקביעו דגופא, ורוחא נחתא וסלקא בגופא,
ומתפשטא בכל ורידי דלבא דמתנענעין, הדיא הוא דכתיב (יחזקאל א כ) אל אשר יהיה
שמה הרוח ללכת ילכו, אבל נפשא קביעא בלבא, כאתתא דאיהי קביעא בביתא, הדיא
הוא דכתיב (תהלים קיג ט) מושבי עקרת הבית, ובעלה (בראשית ח ז) ויצא יצוא
ושוב, הכי דור הולך ודור בא, דא עמודא דאמצעיתא, איהו אזיל ואתי בגלגולא, אבל
שכינתא לעולם עומדת, איהי לא אזלא בגלגולא, ולא אתרכיבת באתר אחרא, ובגין

תרגום לעברית

וסוד הדבר הרי פרשוה, דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת, שהיא קבועה ביניהם
(כמו זה, הנפש היא בקביעות של הגוף, והרוח עולה ויורדת בגוף ומתפשטת בכל
ורידי הלב, כבר אמרנו שהגלגולים הם כמו הגלים שעולים ויורדים בגלגול אחד),
כמו זה הנפש היא בקביעות בגוף, והרוח יורדת ועולה בגוף, ומתפשטת בכל ורידי
הלב שמתנענעים, זהו שכתוב אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, אבל הנפש
קבועה בלב כאשר קבועה בבית, זהו שכתוב מושבי עקרת הבית, ובעלה ויצא

יצוא ושוב, כך דור הלה ודור בא, זה העמוד האמצעי, הוא הלה ובא בגלגול, אבל השכינה לעולם עמדת, היא לא הולכת בגלגול ולא מרפכת במקום אחר, ומשום זה נאמר בה אשתך כגפן פריה, מה גפן לא מקבלת עליה הרפכה ממין אחר מכל עץ שבעולם, כך השכינה לא מקבלת עליה הרפכה אחרת בעולם אלא מבעלה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.